

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 31/17
U Luxembourg 15. ožujka 2017.

Presuda u predmetu C-536/15
Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV i Vodafone Libertel BV/Autoriteit
Consument en Markt (ACM)

Pristanak telefonskog pretplatnika na objavu njegovih podataka također obuhvaća i korištenje tih podataka u drugoj državi članici

Uvelike usklađen zakonodavni okvir osigurava poštovanje uvjeta u području zaštite osobnih podataka pretplatnika u cijeloj Uniji

Belgijsko društvo European Directory Assistance (EDA) pruža usluge davanja obavijesti o brojevima pretplatnika i telefonskih imenika dostupne na belgijskom državnom području. Ono je od poduzetnika koji dodjeljuju brojeve telefona pretplatnicima u Nizozemskoj (konkretno od društava Tele2, Ziggo i Vodafone Libertel) zatražilo da mu stave na raspolaganje podatke o svojim pretplatnicima pozivajući se u tom pogledu na obvezu predviđenu u nizozemskom zakonodavstvu, koja je zapravo prenesena iz europske Direktive o univerzalnoj usluzi¹. Smatrajući da nisu obvezni dostaviti dotične podatke poduzetniku s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, ti su poduzetnici odbili dostaviti tražene podatke.

Sud pred kojim je pokrenut postupak, College van Berop voor het bedrijfsleven (Žalbeni sud za upravne sporove u gospodarstvu, Nizozemska), uputio je Sudu prethodna pitanja. Uz pitanje je li poduzetnik obavezan staviti svoje podatke o pretplatnicima na raspolaganje pružatelju usluga službe davanja obavijesti o brojevima pretplatnika i telefonskih imenika s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, taj sud želi znati treba li, u slučaju pozitivnog odgovora, pretplatnicima ostaviti izbor davanja odnosno uskraćivanja pristanka ovisno o zemlji u kojoj poduzetnik koji traži informacije pruža svoje usluge. U tom pogledu nizozemski sud pita kako uspostaviti ravnotežu između poštovanja načela nediskriminacije i zaštite privatnosti.

U svojoj danas donesenoj presudi Sud u odgovoru na prvo pitanje odgovara da **Direktiva o univerzalnoj usluzi također obuhvaća sve zahtjeve koje je podnio poduzetnik s poslovnim nastanom u državi članici različitoj od one u kojoj imaju poslovni nastan poduzetnici koji dodjeljuju brojeve telefona pretplatnicima.**

Naime, iz teksta relevantnog članka direktive proizlazi² da se on odnosi na sve razumne zahtjeve za stavljanje na raspolaganje u svrhu pružanja javno dostupnih usluga davanja obavijesti o brojevima pretplatnika i imenika. Usto, taj članak određuje da se navedeno stavljanje na raspolaganje treba izvršiti bez diskriminacije.

Taj članak, dakle, ne razlikuje situacije ovisno o tome je li zahtjev uputio poduzetnik s poslovnim nastanom u istoj državi članici ili različitoj od one u kojoj poslovni nastan ima poduzetnik kojem je zahtjev upućen. To nerazlikovanje u skladu je s ciljem direktive koja osobito osigurava dostupnost kvalitetnih usluga s javnim pristupom na području cijele Unije putem djelotvornog tržišnog natjecanja i mogućnosti izbora.

¹ Direktiva 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) (SL 2002., L 108, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 3.), kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. (SL 2009., L 337, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 52., str. 224.)

² Članak 25. stavak 2. direktive.

Nadalje, odbijanje da se podnositeljima zahtjeva stave na raspolaganje podaci o pretplatnicima samo zato što imaju poslovni nastan u drugoj državi članici nije u skladu s načelom nediskriminacije.

Što se tiče pitanja treba li pretplatnicima omogućiti izbor da daju odnosno uskrate pristanak ovisno o zemlji u kojoj poduzetnik koji traži podatke pruža svoje usluge, Sud se poziva na svoju prethodnu sudsku praksu³. Ako je poduzetnik koji je dodijelio pretplatniku telefonski broj obavijestio potonjeg o mogućnosti dostave njegovih osobnih podataka trećem poduzetniku u svrhu njihove objave u javnom imeniku i kad je on pristao na objavu tih podataka u takvom imeniku, on ne mora ponovno dati pristanak za dostavu tih istih podataka drugom poduzetniku ako je zajamčeno da se dotičnim podacima neće koristiti u druge svrhe osim onih u koje su prikupljeni s ciljem njihove prve objave.

Naime, u tim okolnostima, **dostava tih istih podataka drugom poduzetniku u cilju objave javnog imenika bez novog pristanka tog pretplatnika ne može bitno ugroziti bit prava zaštite osobnih podataka**, kako je priznato u Povelji Europske unije o temeljnim pravima

Usto je Sud utvrdio da, bez obzira na mjesto poslovnog nastana u Uniji, poduzetnik koji pruža javno dostupnu uslugu davanja obavijesti o brojevima pretplatnika i imenika djeluje unutar široko usklađenog zakonodavnog okvira koji osigurava da se u cijeloj Uniji poštuju isti zahtjevi u području zaštite osobnih podataka pretplatnika.

Slijedom toga, **poduzetnik koji svojim pretplatnicima dodjeljuje telefonske brojeve ne mora pretplatniku uputiti zahtjev za pristanak kojim bi on izrazio svoj pristanak na različit način ovisno o državi članici** u koju bi se njegovi podaci mogli uputiti.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

Cjelovit [tekst presude](#) objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

---

³ Presuda Suda od 5. svibnja 2011., *Deutsche Telekom* (C-543/09).